

פרוטוקול מס' 6

מישיבת ועדת העבודה, מיום ו' ז' באדר
תשל"ד (1 במרץ 1974) בשעה 09.00

חברי הועדה:

נכחו:

- ש. ארבל - אלמוזלינו - היו"ר
- י. ארידור
- פ. גרוסר
- מ. גז
- ח. שמעוני
- י. יודין
- ל. דיציאן
- א. מויאל
- מ. ורסמן

מוזמנים:

- י. ברק - יועץ משפטי, משרד העבודה
- מ. לוי - יועץ משפטי, המוסד לביטוח לאומי
- פ. גפני - המוסד לביטוח לאומי
- י. ערד - המוסד לביטוח לאומי
- ר. רוט - סמנכ"ל מחקר ותכנון, המוסד לביטוח לאומי

מ"מ מזכיר הועדה:

ש. צמח

רשם:

א. דותן

סדר-היום: תקנות בדבר ביטוח נפוח - (חמשך הדיון)

אני מתכבדת לפתוח את הישיבה.
נמשיך בדיון בתקנות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

תקנה 2

מ. לוי:
לגבי סעיף 2 נביא הצעה מתוקנת. נוכל לשלב זאת עם מערכת התקנות הקיימת, ויש כאן שת אפשרויות. ייתכן שנוכל לדון לאו דוקא ב"כושר" לפי מבחנים. בהצעה לשלב חכנסה עם קיצבה, עלינו לתת דעתנו על רמת החכנסה המאפשרת לאדם להיכלל בקטגוריה של נכה.

אני לא הצמדתי זאת לקיצבת הזיקנה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

כיום א' או ב' נביא הצעה כוללת.

ב. רוט:

תקנה 3, 4

מ. לוי: המושג נכות מוגדר בחוק עצמו. כאן מבחינים בין עובד לבין עובד עצמאי. מה שפחית את ועדת הנכות זו השיטה החשבונית לפני ואחרי קרות המקרה. פה לקחנו ששה מתוך שנים-עשר חדשי עבודה. היות ומדובר בכושר, חודש אחד איננו יכול בדרך כלל לשקף כושר, כי תהליך חכנסה מקריה. גם תקופת דבע שנה היא לאו דוקא קובעת. ששה חודשים יכולים להיות גם פלוקטים ולאן דוקא רצופים שקדמו בתכופ לנכותו. זה מקרה אחד.

מקרה שני הוא, כשהליקוי איננו תוצאה של אקט חד פעמי אלא התערבות אסיה הדרגתית. אדם שהיה לו התקף לב והרופא צמצם את שעות עבודתו; אם זו אותה עבודה אין זה יוצר בעיות וכדי להעריך את הפוטנציאל שלו לפני קרות המקרה מגלמים את העבודה החלקית כאילו היתה מלאה ואז ניתן להעריך מה הפוטנציאל המלא לפני קרות המקרה. כלומר אדם שעובד כיום שלש שעות באותה עבודה - מכפילים ליום עבודה מלא ו-25 מ"מ עבודה ומקבלים את הפוטנציאל המלא לפני קרות המקרה. מהי הדבר מקבל משמעות? נחג משאית או סרקטוריסט שרופא חייבו לאחר תאונה לעבור למקצוע אחר. הוא אמנם ממשיך לעבוד באותו היקף עבודה אבל חל שינוי די דרסטי מבחינת חכנסותיו. כאן אין אפשרות להכפיל בשום דבר אבל אנו מציעים לקחת פרק זמן יותר ממושך (ארבע שנים) ונותנים לאדם לבחור את השנה הטובה ביותר מבחינת חכנסותיו.

י. ארידור:

לא כתוב שהוא יכול לבחור.

מ. לוינ:

12 זה לא בתכופ. 48 זה בתכופ. אם יש צורך
להבחיר מבחינה סגנונית - נעשה זאת.

היו"ר ז. ארבלי-אלמוזלינו:

נתייחס לתקנות 3 ו-4 יחדיו.

י. ארידור:

תקנה 3 מתייחסת לשני החלקים של הגדרת נכח
(העדר כושר וצמצום הכושר). כך אני מבין את 3.

מ. לוינ:

אמנם חכונות היתה בחלק השני, אבל היתה
שנצטרך להבחיר זאת.

י. ארידור:

כדי לקבוע שהחכנסות החדשיות אינן עולות
על שמינית השכר הממוצע מוכרחים לקחת את
התקופה שלאחר הנכות, בעוד שלפי תקנה 3 לוקחים את התקופה של פני
הנכות.

מ. לוינ:

בתקנה 2 אני מצלם מצב קיים, בעוד שלצורך
השוואה אני צריך לקחת את החכנסה לפני קרות
המקרה ואחר כך לראות אחרי זה.

י. ארידור:

צריך להוסיף תקנה: לשם קביעת הכושר להשתכר כדי
מחייח, תובא... בתקופה איקס ל א ה ר הנכות -
וזו יכול להיות ששה או שלשה חדשים או איזו תקופה אחרת. צריך לעשות
סידור שיאבחן לגבי התקופה שלאחר הנכות.

מ. לוינ:

נתייחס את זה.

י. ארידור:

אם כך, הרי תקנה 4 א' ו-4 ב' לא יכולות להיות
משולבות כי הן נותנות פתרונות שונים לאותו
מצב. אם זה אלטרנטיבי - נייחא, אבל הדבר לא כתוב כך. הרי תמיד נקח
בחשבון את הירידה. מה שמעניין הוא הכושר הסופי.

ר. רוט:

בתקנות 3-4 מנסים להגדיר נכח שצמצם את כושר
השתכרותו. פה אנחנו דנים רק בפראמטר של כושר
ההשתכרות לפני שנעשה נכח.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

כדי לחסיר את החשש הקיים, צריך
לתת לו לבחור 12 חדשים מתוך ה-48.

הכל לפי הגבוה יותר.

י. ארידור:

אם ניתן לו לבחור, יש להוסיף בתקנה 4 (ב)
את המלים: "לפי בחירתו".

מ. לוינ:

היו לנו היסוסים. אם קרה מקרה בבת אחת, או לא
כדאי לציין ב-(א): "כין בבת אחת ובין בהדרגה".
בדרך כלל לוקחים את השנה האחרונה כנקודת מוצא, כפי שעשינו גם
האחרונה הגיע לשלב מתקדם של נכותו.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

החסבר מתקבל על הדעת, אבל יכולות
להיות עליות וירידות, והוא יבחר

את החדשים האלה.

ר. רוט:

נבחר שב-(א) מדובר בנכים שכושדם הופחת
בבת אחת, ואחר כך נדבר על תהליך - בצירוף

אפשרות בחירה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אם כן, לגבי תקנה 3 אין לנו הערות.
בתקנה 4 (ב) צריך להוסיף: "לפי בחירתו".

ת ק נ ה 5

מ. לוינ:

התייחסנו גם לאלה שיש להם פוטנציאל אולם אין
להם עבודה, כמו סטודנטים. לקחנו לפחות 12
ימים בעדם משתלם שכר עבודה, או מה שנקרא מחצית משרה מקובלת מאותו
סוג. גם לגבי אלה שאין להם את זה, יש חוראות אחרות איך לקבוע
מבחנים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

נדבר תחילה על אלה שהם בגדר משתכרים.

י. ארידור:

אינני מבין מה משרתת תקנה זו בכלל. אדם שעבד
כל חודש עשרה ימים במשך השנה האחרונה - מדוע
לא לראות זאת כחודש עבודה? זה חשוב במיוחד לגבי נכים שכושר הדרגתם
צומצם לחלוטין או בצורה הדרגתית. מדוע צריך לפסול השאט עבדו פחות?

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

מדוע אתם עושים את ההבחנה הזו של מי
שהשתכר לפחות מחצית המשרה? ומח עם

השתכר 40% ככל שהשתכר - השתכר.

מ. לוינ: אנו עושים ממוצע של יום עבודה ומכפילים ב-25. אנו רוצים פה להעריך פחות או יותר מה היה הפוטנציאל לפני קרות המקרה. מצד אחד יש לנו עבודה מקריה של יום או יומיים עם הכנסה גבוהה - שזו לא היתה עבודה רגילה, ואז אמרנו שצריך קנה-מידה של אורך זמן. רצינו להגיד שאם יש כמות מסויימת של ימים בחודש, זה יחשב כחודש עבודה. אם יש לו פחות מזה, אנו מודדים לפי קנה-מידה אחר. אדם יכול לקבל באופן מקרי עבודה שאינה יכולה להחשב כמודד לכושר עבודתו. לקחנו 25 ימי עבודה וחלקנו זאת לשניים. **חיו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:** מה דעתכם אם נקה 25% - רבע משרה? יש כאלה שעו בדים רבע משרה.

ה. שמעוני: אנחנו מדברים על מצב של העסוקה מלאה. אבל מיתכנו מצבים אחרים שאדם לא יוכל לחשיב יותר מתשעה-עשר ימי עבודה. אולי אפשר לחוסיף: "ובתנאי שדרש עבודה ולא חשיב עבודה".

מ. לוינ: אנחנו מוכנים לחוסיף: "ימי אבטלה מוכרים", לפי החוק.

י. יודין: מה תעשה עם אדם שעובד בכמה משרות, ובכל משרה הוא צובר פחות מהמינימום?

י. ארידור: אני משוכנע שתקנה זו מיותרת לגמרי, כי תקנה 8 בעצם עונה על כל הנושא. אם שיטת חלקי החודש קיימת לאורך של שנה, אין בכך מקריות.

ר. רוט: מסודנט נותן שיעור פרטי ויביא לך אישור על הכנסה. איך תגלם את זה לפוטנציאל חודשי?

י. ארידור: אבל עכשיו הוא לא יכול לעבוד באותה צורה.

מ. לוינ: ככל שהכנסה לפני המקרה יותר גבוהה, זה מאפשר לו להשתכר אחרים זה סבוכים הרבה יותר גדולים.

פה יכול להיווצר מצב אבסורדלי שיצרנו הכנסות מקריות וזה יתן מספר הרבה יותר גבוה מאשר עבודה רגילה של אותו אדם. אם נקה שיעורים בודדים של סטודנט, זה עלול לקפוץ ל-3000 לירות ונגיע לאבסורדים.

חיו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: צריכה להישאר הבחנה בין עובד עצמאי ועובד שכיר. אני הושבת שיש מקום לתקנה זו אבל צריך להקטין את מה שמציעים כאן. אני הייתי מציעה, אם לא רבע - שליש משרה.

סיכמו איפוא על שליש, ובמקום 12 ימים יבואו 10 ימים.

י. ארידור: אם זה שליש משרה צריך שמונה ימים. אני מציע להשאיר.

ת ק נ ח 6

י. ארידור: כאן צריך תיקון מקביל כמו בתקנה 4: "לפי בחירתו" וכו'.

מ. לוינ: ב"עובד שכיר" לוקחים את השכר הצמוד לקרות המקרה. אבל עצמאי יש מסגרת שנתייה גם כמס הכנסה וגם בחוק הכיפוח הלאומי. גם כאן לא היתה לנו שום ברירה אחרת אלא להיזקק לשנת הכספים הקודמת לנכותו. ברור שיש בזה עוול מסויים, אבל ברגע שאין לאדם הכנסה, הגענו לידי מסקנה שפה נצטרך לאמץ אותם מבחנים מקובלים. גם בענף נפגעי עבודה אמצנו כתשתית לחישוב את שנת הכספים שקדמה לקרות המקרה המזכה לגימלה.

ל. דיציאן: מס הכנסה מגדיל מדי שנה את המיידמות ב-10-20% ואם הוא באמת משלם זאת ויכול להוכיח שהכנסתו למעשה בשנת הנכות היתה יותר גדולה, מדוע לא להביא זאת בחשבון? אנו חיים בתקופת אינפלציה דוהרת ומדוע לא להביא זאת בחשבון? או לפחות להצמיד את ההכנסה לאינדקס.

מ. לוינ: זה יש לנו בתקנה 17.

פ. גרוסר: ייתכן שעובד עצמאי עשה הסדר לגבי שנים קודמות ולא לגבי השנה הקובעת. צריך להביא זאת בחשבון.

י. ארידור: אני רוצה להשוות את מעמד העצמאי לשכיר. צריך לקחת את החקופה הקובעת לפני נכותו, כלומר לעשות הצמדה של הסדר לגבי תאריך הנכות. אבל זה לא כתוב בתקנה 17. כדי למנוע סיבוכים בירוקרטיים ולדרוש הוכחות על 12 חדשים האחרונים, אני מציע

לקבל את בסיס שנת הכספים האחרונה אבל להוסיף לזה את הפרוט במדד בין שנת הכספים לבין המדד בזמן קרות המקרה. צריך להשוות זאת לתקופת בזמן קרות המקרה וזה לא בדיוק כתוב בתקנה 17. 17 זה קצת יותר טוב אבל שם יכולות להיות תקלות אחרות שעוד נגיע אליהן. מה שאני מציע, זה באיזה שהוא סעיף לרשום את החשואה לגבי זמן קרות המקרה.

חיו"ר ש. ארכלי-אלמוזלינו: מה איכפת לכם אם תכתבו גם פה מה שכתוב ב-17?

ר. רוסי: אנחנו מקבלים עקרונית את ההערות שנשמעו והיות ובס"ק (ב) יש מצבים שנותנים לעצמאי אפשרות לבחור גם שנה יותר טובה מהשנה האחרונה מתוך 4 השנים שקדמו לנכותו; בדרך כלל יש גידול שכר ריאלי שהוא יותר גדול מהמדד. אם נקח את התפתחות השכר עד להאריך קביעת הכושר על-ידי ועדת הנכות, זה יותר טוב מלקחת את התפתחות השכר עד קרות המקרה. כך שאנחנו הלכנו כאן לקראת העצמאי אפילו מעבר לכמה מן החצעות שהובאו כאן.

ה. שמעוני: יש שנים קשות, כמו שנת בצורת אצל הקלאי. צריך להביא זאת בחשבון. יש שנים מסויימות במקצועות מסויימים שהן קשות באופן מיוחד.

י. ארידור: אפשר לתת שנה מתוך שנתיים, במקרה כזה.

י. יודין: מתקבלות על הדעת רק שהי נוסחאות: או הכנסה של השנה האחרונה כמודד, או הכנסה ממוצעת במשך 4 שנים. בהכנסתו של עצמאי, עם כל התפוכות והסיכונים המתלווים אליה אני הושב שנסיון להיאחז בהכנסה ממוצעת במשך כמה שנים זה פתרון חוגג.

בהזדמנות זו ברצוני להעיר על דבר נוסף. אני יודע שבמלחמה האחרונה צפו על פני השטח כמה דברים כאוביים שלא שמו לב אליהם בימים כתיקנם בקשר למצבם של עצמאיים. התברר שאחד הדברים שפגעו בעצמאים במיוחד היו שומות לא מדוייקות אשר על פיהן הם שילמו מסים בכלל ואת הפרשות לביטוח הלאומי. אני עד בעצמי לכמה כמעט-אסונות שאנשים הביאו על עצמם על ידי כך שדווחו על הכנסות בלתי מדוייקות. אינני מדבר עכשיו על מוסר מסים ולא על צדק ולא שייבוי ביחס לשכירים. אני מדבר על אחריות ישירה כלפי עצמאיים ושל עצמאים כלפי עצמם וכלפי משפחותיהם, ונדמה לי שהגיעה השעה שועדת העבודה והמוסד לביטוח לאומי יקבעו דברים מפורשים ויזהירו את הציבור, כי אני עצמי נדחמתי מגודל האסון שאנשים הביאו על עצמם בנקודה זו, שאם אפשר להתעלם ממנה.

מ. ורסמן: אינני יודע על איזה אסון מדבר ח"כ יודין. אנחנו מדברים על אדם שהפך לנכה. יש להבדיל בין שתי קטגוריות של עצמאים: עצמאי שפנהל ספרים, צריך לקבוע בהתאם לספרים מה היתה הכנסתו לולא נפגע. עיקר דאגתנו צריכה להיות לעצמאי הקטן שאיננו מנהל ספרים. במחלקת המחקר של מס הכנסה יש תחשיבים לגבי כל סוג של עצמאי. האם אין מקום לקבל את תחשיב מס הכנסה כהנחה יסודית לגבי הכנסה לגבי עצמאי כזה, כבטיח לחישוב השחתת השתכרותו כתוצאה מנכותו?

י. ברק: לדברי ח"כ יודין: בעיית שומות מס הכנסה לגבי העצמאים התעוררה עקב מלחמת יום הכיפורים. עד המלחמה היה ענין של "פגיעה בעבודה" והעצמאי קיבל לפי הכנסתו שלו וזה דבר שנמשך כל תקופת קיומו של המוסד לביטוח לאומי, ועצמאי שהצחיר על שומה יותר קטנה ידע שאם ייפגע - יקבל בהתאם לכך. אנחנו לא צריכים לדעת לקחת את המקרה היוצא-דופן של המלחמה ולהצור אותו כמודל. מדובר בנוסחות די קבועות ואני הושב שאותו הגיון שחל לגבי פגיעה בעבודה צריך לחול כאן. ייתכן שתרון אד-הוק אבל לא הייתי מציע לחברי הועדה לאמץ זאת כשיטה. הרי זה איננו דבר נסתר והאדם יודע מה שיש לפניו והוא עושה לו את החשבון מראש.

מ. לוין: עוד ניהן דעתנו על כמה בעיות שעוררו פה, כמו הערת ח"כ יודין, בעיית החקלאים וכדומה. אשר לדברי מר ברק, אצלנו בנוי החוק על השלום דמי ביטוח לפי הכנסות מסויימות. לא נוכל לסטות מהעקרון הזה ולא ייתכנו שני מעמדים שונים. לא נוכל להקים מערכת שונה של תחשיבים. אנחנו מסתמכים בדרך כלל על מס הכנסה. שומת מס הכנסה מהייבת גם את המוסד לביטוח לאומי. אם נפלה שעות כנה אפשר לבוא גם למס הכנסה ולבקש שינמי השומה. העלאת השומה משפיעה גם על המוסד לביטוח לאומי ועשויה להקפיץ את התשלומים. השיטה שלנו היא לא כמו במס הכנסה. אנחנו לוקחים לצורך שומה, את השומה הקודמת. אני מציע שנחשוב לגבי הבעיות הספציפיות הנובעות מבעיות של חקלאי וכדומה ונגיש לכם הצעות בהתאם לכך.

חיו"ר ש. ארכלי-אלמוזלינו: נשאר זאת פתוח ותביאן לנו הצעות.

5.

פ. לוינ: או שנביא או שניצמד לנוסח המוצע. על כל פנים נחשוב על כך.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אין הערות לתקנה 6(ב).

ת. ק. נ. ח. 7

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אין הערות לתקנה 7. זה דבר טכני.

ת. ק. נ. ח. 8

מ. לוינ: היות ומדובר או ב-6 חדשים מתוך 12 או ב-12 חדשים מתוך 4 שנים, חרי כדי להגיע לחודש, ברור שהמוצע זה סכניקה של חלוקה (תקנה 8(א)).

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: יש מקרים של 26 ימי עבודה.

י. רוס: 25 כפול 12 זה 300 ימי עבודה לשנה וכאן מדובר על ממוצע של 6 חדשים.

א. מויאל: המקובל הוא 26 ימים.

מ. לוינ: גם בביטוח אבטלה מדובר על 26 ימים.

פ. גרוסר: גם בהסכם עבודה קיבוצי מדובר על 300 ימים.

מ. לוינ: בס"ק (ג) צריך לכתוב "לא פחות משליש המשרה" במקום "לא פחות ממחצית".

ת. ק. נ. ח. 9

מ. לוינ: היות וגם כאן מדובר על ממוצע, קודם כל החלוקה היא ל-12. אחר כך מוגדרת ה"הכנסה". היום

ההכנסה לפי חוק מסוייגה למכסימום של 1500 ל"י אבל היות ואנחנו באים להעריך פוסטפאקט של אדם, לא תתכן תקרה כזו ויש לבטל את התקרה ולומר: אילו לא היתה התקרה, מה היה אדם צריך לשלם דמי ביטוח.

ל. דיציאן: אותו דבר שאמרת בתקנה 4 - בענין התייחסות למיקדמות - כאן הוא מופיע.

מ. לוינ: אצלנו ההכנסה של לא-שכירים מושתתת על ההכנסה בשנה שקדמה לשנת התשלום. כל עוד השומה על-ידי מס הכנסה לא נערכה, אדם משלם מיקדמות על חשבון השנה הקודמת, ומשפטים עליה את התנודות שחלו. זו שיטה שונה מאשר במס הכנסה.

ה. שמעוני: אם הקלאי קיבל פיזויים על נזקי טבע, האם הכנסה זו מחושבת פה?

מ. לוינ: זה לא מחושב.

פ. גרוסר: אם אני מקבל נזקי טבע במס הכנסה עבור 10 דונם עובניות - הסכום שקבלתי מצורך להכנסה הכללית.

לכיסוי הוצאות הייצור. מושבים ומושבות נזקי טבע אצלנו הם רק עובדים לפי תחשיבים.

מ. לוינ: אם זה חלק של שומת הקלאס, חרי זה מובא בחשבון גם אצלנו. אנחנו לא מפרקים את ההכנסה אלא

מה שמקבלים ממס הכנסה.

פ. גרוסר: אתם צריכים לחשוב וללמוד את נושא הקלאס, כי הדברים שם אינם פשוטים.

י. ארידור: צריך יהיה לפתור זאת ע"י מתן אפשרות בחירה של שנה מתוך שנתיים.

פ. גרוסר: בפרדסנות קרה בשנה שעברה אסון הקרה והם קבלו נזקי טבע. השנה קרה אסון אחר - עם בעיית

המדינה לענף כולו. יוצא איפוא שהשנתיים שנות שואה. אני אומר את הדברים רק לצורך במיוחד על בעיית הקלאס. על כן אני מציע שנה מתוך שלש.

מ. ורשמן: אנחנו צריכים לקבוע קודם כל איך מחשבים הכנסה של אדם בריא, ואז לבוא ולהגיד שכתוצאה מהנכות

ענין נזקי טבע לכאן? אם איננו נכה ויש נזקי טבע, מי משלם לו זאת?

ג. יודיון:
אני רוצה לבוא לעזרת העצמאים בכך שאזכיר לחברי הועדה שהחבדל בין הפגיעה בהכנסות של עצמאי בזמן שהוא בריא והחשלות כשהוא נכה הוא בכך, שאם הוא בריא הוא יכול לתקן את מה שגרם לו חסבע, מה שאין כן כשהוא נכה.

ה. שמעוני:
אני מתנגד להכנסה ממוצעת, אבל אם זה צמוד לאינדקס - בבקשה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
אם כן, הסיכום שלנו בסעיף זה הוא: - נשמעו כמה הצעות, או שלש שנים, או ממוצע בצמידות לאינדקס, או שצריך לקחת בחשבון שנה מחוץ שלש שנים לפי בחירתו. תבחרו את החצעה הטובה ביותר לגבי העובד העצמאי על מנת ללכת לקראתו.

מ. לוי:
בכל אופן תקנה 9 צריכה להישאר כמו שהיא.

ה. שמעוני:
אבקש לברר את ענין נזקי חסבע, אם זה נכלל בגדר החכנסה.

ת ק נ ח 10

י. ארידור:
הרעיון בריא אבל צריך שיהיה ברור שזאת חייבת להיות אותה תקופה קובעת. כלומר הוא לא יכול לקחת תקופה קובעת אחת בתור עובד שכיר ותקופה קובעת אחרת בתור עצמאי ולהבר שתי תקופות שונות.

מ. לוי:
נוסיף כאן: "לגבי אותה תקופה".

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
הצעת ח"כ ארידור הוא לרעת העצמאי.

י. ארידור:
אתן דוגמה מהי זה יהיה שונה. למשל לגבי עובד שכיר לוקחים בכל מקרה את השנה האחרונה. לגבי עצמאי בשום מקרה אין לוקחים את השנה האחרונה, אלא תמיד את שנת הכספים האחרונה. כלומר יש פה שתי תקופות שונות. אם אפשר לפי הערכת לחבר שתי תקופות שונות. צירוף שתי התקופות יחד אין לו שום משמעות מבחינת הכנסתו. אני רק מעמיד את הבעיה כדי שתמצאו לה פתרון לקראת השייבה הבאה.

ה. שמעוני:
אם אני יודע את החלוקה הפנימית, אני מציע להשאיר לעצמאי את הבחירה. קובעים מה פידת השכירות ומה מידת העצמאות לפי השנה האחרונה, וחשוב זה ייעשה לפי השיטות הקיימות.

מ. ורסמן:
אני מציע שהחשוב ייעשה בנפרד, אחד כאילו הוא עצמאי בלבד ואחד כאילו הוא שכיר בלבד. לתת לו לבחור בין שניהם, ואם לא - לחבר את שני הנתונים שיתקבלו כממוצע לצרכי החשיב. אני מציע אפוא ללכת בדרך מקבילה.

ל. דיציאן:
אדם יכול לעבוד שש שעות כשכיר ויתר הזמן כעצמאי. בשנה אחרת שהוא בן חר לו כעצמאי, הוא עבד שעתיים כשכיר ושש שעות כעצמאי. אם הוא יבחר לו את שתי הנקודות האלה לא באותה תקופה, למעשה נותנים לו הנחה בלתי הגיונית. לכן צריך למצוא כאן את הדרך ואני מציע לחשוב על כך ולהציע לנו הצעה.

מ. גז:
רופא שעובד חצי יום בקופת-חולים הוא שכיר, ואחר הצהריים עובד כעצמאי בבית. איך יחשבו לו?

מ. לוי:
זו הבעיה. נחשוב על כך.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
אני חושבת שצריך להבחיר את המקרה של גם שכיר וגם עצמאי. אין לי ספק שצריך לקחת את אותה התקופה, אבל בסיס החישוב שלה צריך להיות שונה.

י. ארידור:
לגבי אותה תקופה צריך באמת לצרף את שתי החכנסות.

מ. לוי:
מבחינת החגיון אתם צודקים. השאלה היא אם זה בר-ביצוע מבחינה מעשית. יש לכך השלכה על כל האינפורמציה ועל כל-מקורות העידכון שעל פיהם אנחנו עובדים.

בהמשך לדיון שהיה בישיבה הקודמת, אמרנו שיש לנו כמה וכמה רעיונות ואנחנו רוצים לשבץ ולשלב זאת אם האמור בתקנה 11 ו-12. אנחנו מבקשים לדלג על כך ואת החצעה נביא לאחת הישיבות הבאות.

ת ק ג ח 13

מ. לוינ:
"עובד קטין" מוגדר בסעיף 127 כא' לחוק. מדובר בקטין תושב ישראל בגילים שבין 16 ל-18. מעביד משלם בעד עובדיו את התשלומים בכל ענפי ביטוח (זיקנה, שאירים, אמחות, אבטלה וכו') מגיל 18 ואילך. בענף נפגעי עבודה (פרק ג') גם אם הוא פחות מגיל 18 מעבידו משלם בעדו דמי ביטוח בענף זה. כאן מדובר רק באותה קטיגוריה של נערים המשתתפים בפלנסת החורים או שאין להם חורים לפי המתכונת הקיימת בתקנות (כלומר בגדר התנאים לפי סעיף 127(א)). אני מציע קודם כל לברר את המושג "עובד קטין".

ה. שמעוני: מדוע גיל 16?

מ. לוינ: כשדברנו על ביטוח גבות היה מספר לא מבוסס של איזורים שגיל הינוך חובה הוא עד גיל 16 ולא יוכלנו לקבוע גיל חנו גד את תקינות החקיקה.

היו"ר ש. ארכלי-אלמוזלינו: כל הענין של נער עובד או קטין לא היה כלל מלכתחילה. כשרצינו גיל יותר נמוך הוסבר לנו שאנחנו חולכים לקראת העלאת גיל הינוך חובה ואין הצדקה להכניס כאן גיל שחוק הינוך חובה חל עליו.

ה. שמעוני: יש משפחות מרובות ילדים שעל אף החוק רבים מעד הילדים העובדים מגיל 14.

היו"ר ש. ארכלי-אלמוזלינו: זה נגד החוק. בחוק עבודת הנוער הכנסנו תיקון המאפשר לשר העבודה לחתיר עבודת נערים. אני שיעה שנמצא פתרון לסוג הזה של נערים, כדי לכלול גם אותם.

י. ארידור: בשנתיים האלה באמת יספיק בו משרד הסעד, ומגיל 16 החוק הזה חל עליו.

היו"ר ש. ארכלי-אלמוזלינו: נסיים בזה ונמשיך כיום א' בשעה 10.00.

חישיבה ננעלה בשעה 11.00